

JUSTITSMINISTERIET

Lovafdelingen

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K

Dato: 28. januar 2011
Kontor: Strafferetskontoret
Sagsnr.: 2011-792-1558
Dok.: AMC41126
+ bilag

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 505 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 10. januar 2011. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Lars Barfoed

/

Ole Hasselgaard

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

Telefon 7226 8400
Telefax 3393 3510

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 505 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del):

”Ministeren bedes kommentere artiklen ”29 ud af 30 voldtægtssager ender uden dom”, jf. <http://www.berlingske.dk/danmark/29-ud-af-30-voldtaegtssager-ender-uden-dom>”

Svar:

I artiklen, som nævnes i spørgsmålet, refereres blandt andet udtalelsen om, at mange anmeldelser om voldtægt ikke ender i retten, og at antagelsen herom afholder nogle ofre fra at anmelde voldtægten til politiet.

Det anføres endvidere, at der bør ske en anderledes bevisvurdering ved domstolene. Justitsministeriet forstår dette synspunkt således, at domstolene ikke bør stille lige så strenge krav til beviserne i voldtægtssager som i andre straffesager.

Justitsministeriet kan henvise til de vedlagte besvarelser af 22. marts 2010 og 9. april 2010 af henholdsvis spørgsmål nr. 718 og spørgsmål nr. 692 fra Folketingets Retsudvalg (Alm. del).

Af besvarelserne fremgår bl.a., at det følger af retsplejelovens § 96, stk. 1, at det er de offentlige anklageres opgave sammen med politiet at forfølge forbrydelser efter reglerne i retsplejeloven. Anklagemyndigheden skal herved påse, at strafskyldige drages til ansvar, men også at forfølgning af uskyldige ikke finder sted, jf. § 96, stk. 2.

Denne regel er udtryk for objektivitetsprincippet, der er et grundlæggende princip i strafferetsplejen, og som anses for en af de vigtigste retssikkerhedsgarantier. Princippet gælder bl.a., når anklagemyndigheden skal tage stilling til spørgsmålet om tiltale, og indebærer, at anklagemyndigheden er forpligtet til at tage enhver omstændighed, der tyder på en mistænks uskyld, i betragtning, samt ikke at rejse tiltale, medmindre anklagemyndigheden skønner, at tiltalerejsning vil føre til domfældelse.

Vurderingen af, om der er rimelig udsigt til domfældelse i en sag om voldtægt, beror på en helt konkret vurdering af samtlige sagens omstændigheder. Ud over en vurdering af både offerets og den sigtedes troværdighed vil elementer som genetiske spor, tekniske spor, spor efter vold, den tidsmæssige faktor samt eventuelle vidneforklaringer om parternes adfærd før og efter overgrebet kunne indgå i vurderingen.

På grund af voldtægtssagernes særlige karakter vil der dog i en række tilfælde ikke være afgørende tekniske spor eller vidneforklaringer, der kan belyse forholdet nærmere, og sagens afgørelse vil derfor i disse tilfælde hovedsageligt bero på en vurdering af offerets og den sigtedes forklaringer om det passerede. Det indebærer, at der vil kunne forekomme flere påtaleopgivelser og frifindende domme end i andre straffesager, hvor der også foreligger forklaringer fra andre vidner ud over offeret og/eller tekniske beviser.

Det fremgår endvidere af besvarelsen af spørgsmål nr. 718, at det efter Justitsministeriets opfattelse ville være i strid med grundlæggende straffeprocessuelle principper, hvis man indførte lempeligere krav til beviset for tiltaltes skyld i voldtægtssager end i andre sager.